

retaula de Ribera) i l'Ajuntament, d'estil gòtic.

Però Vilafranca no és tan sols açò, per la qual cosa ens haurem de traslladar obligatòriament fins a les afores, al santuari de la Mare de Déu del Llosar, per tal de passejar sota els oms i visitar l'ermita, d'estil barroc i portada romànica, del segle XIII.

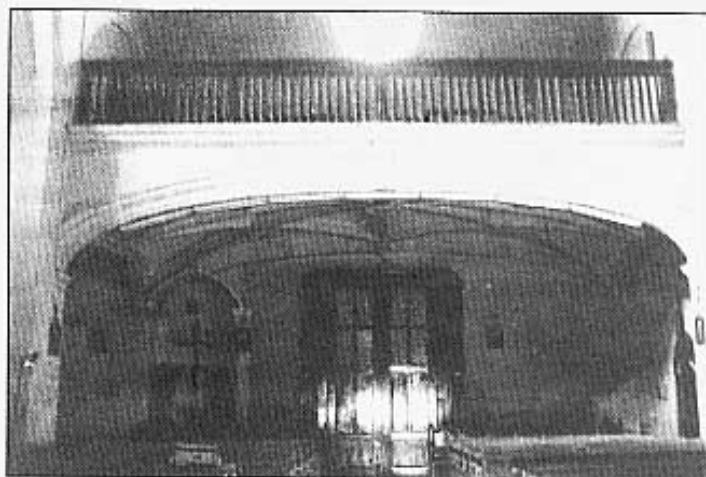
Façana modernista

Portal de Sant Roc

Ajuntament

Art del cor

Després ens desplaçarem fins al límit de la província (uns 6 Km.) per aturarnos a la Pobleta de Sant Miguel (o de Ballestar), on veurem el punt romànic, que marca el límit entre Castelló i Terol, i l'ermita romànica del segle XIII, amb porta de mig punt i que fou, sens dubte, el primer temple parroquial, perquè, recordem, la Pobleta és el nucli primitiu de Vilafranca.

A "Casa Vicente" -al nucli urbà- o al restaurant "L'Om del Llosar", podrem degustar els plats típics de la regió: l'anyell de llet (ternasco), truita, la carn seca i salada (cecina), pernil, formatge, etc. Però els recordem que des de la Pobleta es desplacen fins a la pròxima població turolenca d'Iglesuela del Cid, on, a banda de meravellar-nos amb el seu imponent conjunt arquitectònic, podrem menjar a "Casa Amada". Allí tastarem els seus cigrons a l'allioli, les creïlles farcides, l'anyell de llet, la truita o els postres -especialment el flam de nous, que són una autèntica delícia. Als seus assecadors de pernil, tindrem la possibilitat d'adquirir a bon preu el millor pernil de Terol, la carn seca i salada o l'embotit.

Pont romànic, límit Castelló-Terol

